

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA SOLIDARNO PRIHODNOST

DIREKTORAT ZA STAREJŠE, DOLGOTRAJNO OSKRBO
IN DEINSTITUCIONALIZACIJO

Dunajska cesta 21, 1000 Ljubljana

T: 01 369 79 40

E: gp.msp@gov.si

www.gov.si

Skupnost občin Slovenije
Združenje občin Slovenije
Združenje mestnih občin Slovenije

Številka: 024-15/2025-2720-87

Datum: 8. 12. 2025

**Zadeva: Zaposilo za mnenje glede izvajanja 6. člena Zakona o dolgotrajni oskrbi
– odgovor**

Spoštovani,

Ministrstvo za solidarno prihodnost (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo) ste tako združenja občin kot tudi posamezne občine in izvajalci, zaprosili za mnenje v zvezi z izvajanjem 6. člena Zakona o dolgotrajni oskrbi (Uradni list RS, št. 84/23, 112/24 in 44/25, v nadaljnjem besedilu: ZDOsk-1). Ker se v praksi pojavljajo različne situacije pri organiziranju in izvajanju dolgotrajne oskrbe na domu, občine pa imajo vprašanja glede obsega svojih nalog in finančnih obveznosti, vas zanima, kateri stroški sodijo v okvir nalog iz 6. člena ZDOsk-1 ter katere od teh stroškov je občina dolžna oziroma upravičena kriti iz svojega proračuna.

V zvezi s tem pojasnjujemo, da ministrstvo ni pristojno za avtentično razlago zakona, temveč v okviru svojih pristojnosti podaja zgolj neobvezujoče strokovne usmeritve za pravilno uporabo zakonodaje v praksi, z namenom enotnega in usklajenega ravnanja zavezancev.

V skladu s prvim odstavkom 6. člena ZDOsk-1 je država odgovorna za načrtovanje, razvoj in financiranje sistema dolgotrajne oskrbe, vzpostavljanje in urejanje sistema obveznega zavarovanja za dolgotrajno oskrbo, razvoj preventivnih programov, razvoj javne mreže, ustanavljanje javnih zavodov za opravljanje dolgotrajne oskrbe v institucijah, zagotavljanje pogojev za enakomerno dostopnost storitev na območju celotne države, izvajanje nadzora nad opravljanjem dolgotrajne oskrbe, zagotavljanje pogojev in predpisovanje programov izobraževanj in usposabljanj izvajalcev ter zagotavljanje pogojev za plačilo prispevkov za obvezno zavarovanje za dolgotrajno oskrbo za zavezance, za katere tako določa zakon. Za omenjene naloge se zagotavljajo sredstva iz državnega proračuna.

Navedeno pomeni, da financiranje izvajanja samih storitev dolgotrajne oskrbe, ki so vključene v obvezno zavarovanje, bremenijo zavarovalnico, eventualno tudi državni proračun ali prispevek uporabnika, ne pa občin.

Občine so v skladu s tretjim odstavkom 6. člena ZDOsk-1 odgovorne za spremljanje izvajanja dolgotrajne oskrbe na domu in delovanje javne mreže na svojem območju ter za zagotavljanje mreže javne službe, in sicer tako, da:

- ustanovijo javni zavod za opravljanje dolgotrajne oskrbe na domu,
- podelijo koncesijo na podlagi javnega razpisa ali
- z javnim zavodom, katerega ustanovitelj je država ali druga občina, sklenejo pogodbeno razmerje.

Pri spremljanju izvajanja dolgotrajne oskrbe na domu gre za spremljanje dostopnosti in pokritosti mreže, vključno s spremljanjem potreb lokalnega prebivalstva in izvajalcev, ki delujejo na območju občine.

Občina mora zagotoviti, da je na njenem območju prisoten najmanj en izvajalec dolgotrajne oskrbe na domu, lahko pa jih zagotovi več, odvisno od potreb lokalnega prebivalstva in kapacitet storitev, ki jih posamezni izvajalec lahko zagotovi. Namen vzpostavljene mreže dolgotrajne oskrbe na domu je zagotoviti, da osebe, ki potrebujejo pomoč pri opravljanju vsakodnevnih opravil, to pomoč pravočasno prejmejo v okolju, kjer dejansko živijo. Zato je skupen cilj vseh deležnikov – tako občin, države kot izvajalcev – zagotoviti, da je sistem dolgotrajne oskrbe na domu organiziran tako, da učinkovito, neprekinjeno in v zadostnem obsegu odgovarja na potrebe prebivalcev.

Finančne obveznosti občin se nanašajo na stroške **vzpostavitve in zagotavljanja mreže**, torej na tiste stroške, ki **niso vključeni v ceno storitev** dolgotrajne oskrbe in zato niso kriti iz obveznega zavarovanja, sredstev državnega proračuna ali potencialne lastne udeležbe uporabnika (po 1. januarju 2028). Navedeno vključuje:

- stroške vzpostavljanja mreže (npr. ustanovitev javnega zavoda, postopki podelitve koncesije, sklenitev pogodbenih razmerij z drugimi javnimi zavodi),
- zagonske in organizacijske stroške delovanja izvajalca, ki niso kriti iz cene storitev (npr. osnovna oprema, potrebna za začetek izvajanja storitev s strani izvajalca, ureditev prostorov, začetna informacijska podpora, stroški dela, ki niso kriti iz naslova opravljenih storitev idr.),
- druge stroške, nujne za zagotavljanje mreže javne službe, ki niso financirani iz sistema obveznega zavarovanja oziroma iz državnega proračuna.

Naloga občin ni financiranje samih storitev dolgotrajne oskrbe, temveč zagotavljanje funkcionalne, dostopne in zadostno razvite mreže izvajalcev na njihovem območju. Občina tako lahko krije tiste organizacijske, zagonske in druge stroške, ki so potrebni za vzpostavitev in delovanje izvajalcev, **vendar niso vključeni v ceno storitev in niso financirani iz obveznega zavarovanja ali državnega proračuna.**

Ob tem je nujno treba zagotoviti, da se pri financiranju zagonskih in drugih mrežnih stroškov ne posega v stroške, ki so že zajeti v ceno storitev, oziroma da ne prihaja do dvojnega financiranja. Takšno načelo je bistveno za pregledno, enotno in zakonito porabo javnih sredstev ter za vzdržan razvoj mreže izvajalcev dolgotrajne oskrbe na domu.

Namen takšne ureditve je zagotoviti, da uporabniki v domačem okolju prejmejo pravočasno, ustrezno in kakovostno oskrbo, ki jo potrebujejo. Zato je usklajeno delovanje države, občin in izvajalcev ključno za učinkovito uresničevanje pravic zavarovancev ter za enako dostopnost storitev na celotnem območju Republike Slovenije.

S spoštovanjem,

Pripravil/a:
dr. Tina Trček
sekretarka

mag. Mateja Nagode
generalna direktorica

Poslati:
- naslovníkom – po e-pošti